

[Finansministeren.]

saadan, at hele den Kursstigning, der er indtraadt siden Krigens Begyndelse, kun er Papir altsammen. Hvis Folk skal sælge deres Aktier, kan man maaske sige, at der kan ligge en lille Trøst i dette, at hvis ikke Skattebestemmelsen var der, vilde Kurserne ikke være steget saa stærkt, som de nu er steget. Saa har man da altsaa til Gengæld for, at man kommer til at betale nogen Skat, maaske faaet en højere Kurs, end man ellers vilde have faaet. Det er i hvert Fald en Ting, man kan sige; men jeg erkender, at Spørgsmaalet er sammensat, og at det er vanskeligt, naar man vil opnaa Hovedformaalet, saa ikke ogsaa at faa Bivirkninger frem, som i og for sig ikke er ønskelige.

Saa pegede det ærede Medlem paa Spørgsmaalet om Henlæggelser fra Forretningsfolk i Anledning af den Risiko, de er ude i med Hensyn til Varelagre o. lign. Hvad selve Varebeholdningerne angaar, da er der gennemført Bestemmelser, der gør, at man ikke skal optage dem til den fulde Værdi, men kan skabe sig en Reserve. Derimod er der ikke tilsvarende Bestemmelser for private Virksomheder, hvor Lagrene realiseres, og jeg maa tilstaa, at jeg tror heller ikke, det er muligt at gennemføre Bestemmelser paa dette Omraade. I Sverige, hvor man gennem andre Forholdsregler har taget disse Ting i Betragtning, er det ogsaa kun Aktieselskaber, man arbejder med, fordi man maa have en vis Sikkerhed for, at Henlæggelserne sker efter en rimelig økonomisk Vurdering af Forholdene. I Aktieselskaber har man jo dette, at paa den ene Side er der Hensynet til Konsolideringen, paa den anden Side er der Hensynet til Aktionærerne, som ønsker et Udbytte. Der er der altsaa to modstaaende Interesser, som vejer op mod hinanden, men hvor der er Tale om en privat Virksomhed, har man ikke noget tilsvarende. Jeg tror i det hele taget, at det er vanskeligt paa dette Omraade at gøre noget for private Virksomheder.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Jeg vil gerne takke den højtærede Finansminister for Svaret. Det kan maaske være noget vanskeligt for den enkelte at afgøre, om man kan risikere at lave en Handel. Jeg kan saaledes nævne, at Spørgsmaalet er blevet stillet til mig af en bestemt Mand, som købte en Gaard i August 1940. Nu ønskede han

at flytte tilbage til sin gamle Egn. Han kunde sælge sin egen Gaard og købe en anden, men saa sagde Ejendoms Kommissionæren til ham: Du maa være klar over, at hvis du foretager denne Handel, bliver du beskattet af Fortjenesten. Det drejer sig om 100 000 Kr., som Ejendommen er steget, baade den, han skal sælge, og den, han skal købe. Hvis han nu skal blive mistænkt for at have købt Gaarden i Spekulationsøjemed, tør han ikke gennemføre denne Handel, men hvis han ikke bliver det, vil han gøre det. Derfor vil jeg gerne have at vide, om Finansministeren kan give et Svar paa et saadant konkret Spørgsmaal.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg kan naturligvis ikke sige, hvilket Resultat Ligningsmyndigheden vil komme til, men jeg kan sige, at hvis det var mig, vilde jeg lade være med at sælge.

Valdemar Thomsen: Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at saa vidt mig bekendt er der ikke nogen, der forlanger, at de almindelige Regler vedrørende Besætningsrealisation skal ændres. Det, man fra Landbrugets Side har ønsket, og det, som fandt Udtryk i Landboforeningernes Henvendelse i Fjor, er, at der nu tages et tilsvarende Hensyn som det, der blev vist i en ganske tilsvarende Situation i 1919. Det er efter min Mening fuldkommen urimeligt, naar vi nu ser, at den Afgørelse, der blev truffet i Fjor, har medført, at Forrentningsprocenten og dermed ogsaa Skattebyrden er vokset med 2 pCt. Det er jo saadan, at man af en Ejendom, hvor der i Virkeligheden skulde svares Skat af en Indtægt paa, skal vi sige 4 000 Kr., nu kommer til at svare Skat af en Indtægt af 5 000—6 000 Kr.

Den højtærede Finansminister siger, at det hele er ikke saa let, som man ved en overfladisk Betragtning mener — nu er der for øvrigt heller ingen, der siger, det skal være let. Den højtærede Finansminister henviste til, at Indtægten ved Opdræt senere hen delvis vil være skattefri. Over for en saadan Betragtning maa jeg gøre opmærksom paa, at den Skattefrihed, der eventuelt bliver Tale om, ikke kan opveje den Særbeskatning, der foregaar for Tiden. Det kan den ikke, for det første fordi den nuværende Beskatning er særlig haard, og haard bliver den naturligvis paa Grund af Ministerens Fortolkning, naar den kommer ind under de almindelige pro-